

РЕШЕНИЕ

№ 3616

гр. София, 31.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 34 състав,
в публично заседание на 11.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

като разгледа дело номер **565** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на [чл.145](#) и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Е. А. Д. ЕГН [ЕГН] [населено място], ж.к. „М. 4“, [жилищен адрес] срещу заповед №ЗСП/Д-С-М/528 от 29.11.2021 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“-М., с която и е отказана месечна целева помощ за м. октомври 2021г. по чл.16б от ППЗСП и е потвърдена с Решение №22-ОД06-0439/30.12.2021г., издадено от Директора РДСП С.-град. Излагат се съображения, че постановената заповед е незаконосъобразна, тъй като е постановена в противоречие с материалноправните предпоставки на чл.16б, ал.1, т.1-4 от ППЗСП. Не са налице подробни мотиви за постановеният отказ, а относимите факти са останали неизяснени от административният орган, като събраните такива са тълкувани неправилно. В съдебно заседание жалбата се поддържа лично от жалбоподателката.

Ответникът-Директора на директора на дирекция „Социално подпомагане“-М., не се явява в съдебно заседание, представлява се от юр.к. Х., редовно упълномощен, които изразява становище за неоснователност на жалбата, депозира писмени бележки.

От събраните по делото доказателства съдът установи следната фактическа обстановка:

Оспорващата Е. А. Д. на 27.04.2021г. е депозирала в дирекция „Социално подпомагане“ - М. заявление-декларация за отпускане на месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка по

чл. 166 от ППЗСП. По повод подаденото заявление-декларация е извършена социална анкета, направени са съответните служебни справки и е изготвен социален доклад, в който са отразени констатираните от социалната анкета обстоятелства. В социалния доклад е направено предложение месечната целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка да бъде отпусната на основание чл. 16б от ППЗСП, считано от 01.04.2021 г., в размер на 162,50 лв. Заявлението-декларация е обработено и въз основа на социалния доклад, със Заповед №ЗСП/Д-С-М/528 от 21.05.2021г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ - М. месечната целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка по чл. 16б от ППЗСП е отпусната, считано от 01.04.2021г., в размер на 162,50 лв. Със Заповед №ЗСП/Д-С-М/528 от 09.06.2021г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ - М. месечната целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка по чл. 16б от ППЗСП е спряна, считано от 01.05.2021г. На 08.11.2021 г. с вх. №ЗСП/Д-С-М/1811 г-жа Е. А. Д. е депозирала в дирекция „Социално подпомагане“ - М. ново заявление-/декларация/ за отпускане на месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка по чл. 16б от ППЗСП, в което г-жа Д. е декларирила промяна в социалната си група. От м. май 2021г. г-жа Д. е управител и едноличен собственик на капитала на фирма [фирма]. Във връзка с подаденото ново заявление-декларация и настъпилите промени в социалния статус на г-жа Д. със Заповед №ЗСП/Д-С-М/528 от 29.11.2021 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ - М. месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка по чл. 16б от ППЗСП е прекратена с мотив: “декларирани нови обстоятелства и подадено ново заявление-декларация”.

По делото жалбоподателката е декларирила ,че е работещо лице, а не самоосигуряващо се, тъй като се осигурява по Договор за управление и контрол /ДУК/, който е приравнен на трудов договор и осигуровките са за сметка на дружеството, като е представила доказателства, че е била в неплатен отпуск от 21.10.2021г. до 04.11.2021г. и не е могла да изпълнява задълженията си дистанционно от къщи. Декларирила е доходи на семейството и през м. октомври 2021г. в размер на 1617,92лв.

С оспорената в настоящото съдебно производство Заповед №ЗСП/Д-С-М/528 от 29.11.2021 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ - М., на основание чл.13, ал.2 от Закона за социално подпомагане и чл.28, ал.1 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане, на жалбоподателката е отказано отпускането на месечна целева социална помощ по чл.16б от ППЗСП за м.октомври 2021г.

Така постановената заповед е обжалвана по административен ред пред по-горестоящия орган и Директора на Регионалната дирекция за социално подпомагане – С.-град е постановил свое решение №22-РД06-0439 от 30.12.2021 год., с която е отхвърлил жалбата като неоснователна.

От жалбоподателката са приложени доказателства, че решението е връчено на

05.01.2022 год., а жалбата е депозирана на 19.01.2022 год. съдът намира, че жалбата е подадена в срок, от надлежна страна и е процесуално допустима.

По делото са представени и приети като доказателства документите, съдържащи се в образуваната административна преписка по издаването на оспорената Заповед №3СП/Д-С-М/528 от 29.11.2021г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“–М. и Решение №22-ОД06-0439/30.12.2021г., издадено от М. Г.-И. Директор РДСП С.-град.Разгледана по същество жалбата е основателна.

На основание чл.168 от АПК, съдът извърши проверка на законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146, а не само на наведените в жалбата оплаквания.

Съгласно разпоредбата на чл.13, ал.2 от ЗСП, на основание на която е издадена обжалваната заповед, социалните помощи се отпускат /отказват/ със заповед на директора на дирекция „Социално подпомагане“ или от упълномощено от него длъжностно лице след преценка на всички данни и обстоятелства, констатирани със социална анкета. Предвид предметното съдържание на обжалваната в случая заповед, тя е издадена от материално и териториално компетентния административен орган в лицето на Директор на Дирекция „Социално подпомагане“–М..

Заповедта е издадена в изискуемата форма и съдържа минимално необходимите реквизити по чл.59 ал.2 от АПК.

По отношение спазване на административно-производствените правила и съответствието с материалния закон и целта на закона, съдът съобрази следното:

Съдебният контрол за материална законосъобразност на административния акт обхваща проверка дали са налице установените от издателя на акта юридически факти /изложени като мотиви в акта/, преценка на съответствието им с правната норма, посочена като правно основание за издаването на акта и преценка дали се следват разпоредените с акта правни последици.

В случая жалбоподателката Е.Д. е подала Заявление-декларация вх. №3СП/Д-С-М/1811 год. за отпускане на месечна целева помощ по чл.16б от ППЗСП за м.октомври 2021г.Правото на месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка за семейства с деца до 14-годишна възраст, е регламентирано с ПМС №218 от 17.08.2020 год. за допълнение на Правилника за прилагане на закона за социално подпомагане /обн.ДВбр.77/01.09.2020 год./..В новосъздадената разпоредба на чл16б, ал.1 от ППЗСП е предвидено, че право на месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка имат семейства с деца до 14-годишна възраст, когато: т.1 двамата или единият от работещите родители, или родител, отглеждащ сам дете, не може да извършват дистанционна работа от вкъщи и нямат възможност да ползват платен отпуск или не получава парично обезщетение за временна неработоспособност; т.2 двамата или единият от родителите, или родителят, отглеждащ сам дете, са останали без работа, но нямат право на обезщетение за безработица или размерът на получаваното обезщетение е по-нисък от

средномесечния доход по ал.4; т.3 двамата или единият от родителите, или родителят, отглеждащ сам дете, са самоосигуряващи се лица, които не могат да упражняват занаята си поради въведените ограничения във връзка с извънредното положение или извънредната епидемична обстановка и т.4 двамата или единият от родителите, или родителят, отглеждащ сам дете, по т.1, 2 или 3 не получават обезщетение за бременност и раждане. Съответно в чл.16б, ал.3 и ал.4 от ППЗСП нормативно са регламентирани и други условия за отпускане на месечна целева социална помощ по чл.16б от ППЗСП-децата да не са настанени извън семейството по реда на чл. 26 от Закона за закрила на детето; децата да не посещават училище или детска ясла и детска градина, както и предучилищните групи поради въведените ограничения в училището или в детското заведение във връзка с извънредното положение или извънредната епидемична обстановка и средномесечният доход на член от семейството за месеца, в който в училището/детското заведение са въведени ограничения във връзка с извънредното положение или извънредната епидемична обстановка, е по-нисък или равен на 150 % от минималната работна заплата.

От посочената регламентация следва извода, че месечната целева помощ по чл. 16б от ППЗСП има специфичен характер и е свързана с подпомагане на семействата с деца до 14-годишна възраст, когато децата не посещават училище или детска ясла и детска градина, както и предучилищните групи поради въведените ограничения в училището или в детското заведение във връзка с извънредното положение или извънредната епидемична обстановка и когато по отношение на родителите /респ. на единия родител или на родителя, отглеждащ сам дете/, е налице някоя от хипотезите по чл.16б, ал.1, т.1 – т.3 от ППЗСП и е изпълнено условието по чл.16б, ал.4 от ППЗСП за размера на средномесечния доход на член от семейството. А по аргумент от §2 от ПЗР на ПМС №322/23.11.2020 год. за изменение и допълнение на ППЗСП /обвързващ прилагането на чл. 16б от ППЗСП с обявено извънредно положение,съответно с извънредна епидемична обстановка на територията на Република България, свързана с разпространение на COVID-19/, следва извода, че за наличието на обуславящите правото на месечна целева социална помощ материалноправни предпоставки по чл. 16б, ал.1, т.1 – т.3 от ППЗСП, преценката следва да се извършва в контекста на това дали възникването и съществуването на тези предпоставки е резултат от въведени ограничения във връзка с извънредно положение или извънредната епидемична обстановка на територията на страната, свързана с разпространение на COVID-19.В конкретния случай не е спорно, че е налице съвместно съжителство между Д. А. Д. и Е. А. Д./съпрузи/, което обстоятелство е възприето и от ответника по делото и е отразено документи в оспорената заповед, след извършената служебна проверка.Поради въведените ограничения във връзка с извънредната епидемична обстановка в страната и издадена Заповед на Министъра на здравеопазването за преустановяване на присъствените учебни занятия в училищата, детските градини и яслите от 18.10.2021 год. до 04.11.2021 год., жалбоподателката е декларирала ,че двете и деца няма да посещават училище в посочения период /като само едното е под 14 години/ в заявлението,като е декларирала ,че „като работещ родител не може да извършва дистанционна работа от вкъщи и няма възможност да ползува платен отпуск.“

В мотивите на заповедта е посочено:„прекратяване поради декларирани нови

обстоятелства и подадено ново заявление“ . В контекста на това, не е ясно какво е вложил ответника в тези си твърдения. Липсват данни да са извършени надлежни справки от органа издал обжалваната заповед относно декларираните нови обстоятелства от жалбоподателката, като и не е обсъдено от органа обстоятелството дали жалбоподателката е работещо лице или самоосигуряващо се, тъй като се осигурява по Договор за управление и контрол/ДУК/. В конкретният случай като управител на дружеството е вписан собственика/видно от търговският регистър (registryagency.bg). Ответника не е събрал никакви доказателства в тази насока. От страна на жалбоподателката са представени декларации че се осигурява по Договор за управление и контрол /ДУК/, който е приравнен на трудов договор и осигуровките са за сметка на дружеството, което също не е обсъдено , както и обстоятелството че е в неплатен отпуск за част месец октомври 2021г., за който се иска помощта. Жалбоподателката е представила служебна бележка , че ще ползва неплатен отпуск за периода от 21.10.2021г. до 04.11.2021г. В тази връзка при извършената служебна проверка съдът констатира, че в административното производство не са разгледани и обсъдени всички релевантни за изхода на спора обстоятелства. Разпоредбата на чл.27 ал.5 от ППЗСП регламентира мотивирането на предложение за отказ от страна на социалния работник, но крайното решение за това да се отпусне целева помощ, или – не, е в компетентността на административния орган - Директорът на ДСП. Изложените мотиви в заповедта са неясни, липсват такива основания в разпоредбите на ППЗСП които са изложени от директора на ДСП-М.. Съгласно т.2 от ТР 4/2004 год. на ВАС неизлагането на мотиви съставлява съществено нарушение на административно-производствените правила и е основание за отмяна на акта. Мотивите дават възможност на по-горестоящия административен орган и съда да извършат проверката за законосъобразност на акта. В настоящия случай, по същество липсват мотиви към издадената заповед, тъй като в нея не са посочени фактическите и правните основания на органа. Това е съществено нарушение, което е довело до неспазване на изискванията за форма и съставлява самостоятелно основание за отмяна на оспорения акт по смисъла на [чл. 146, т. 2 от АПК](#).

В този смисъл е разпоредбата чл.35 от АПК, според който индивидуалният административен акт се издава след като се изяснят всички факти и обстоятелства от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации. С оглед цитираната по горе разпоредба социалният работник, респ. административният орган не следва да се ограничат до формална констатация, а да извършат съвкупен анализ на известните им обстоятелства, ведно с проучване на документацията и събиране на информация, включително служебна , като се изследват всички обстоятелства дали жалбоподателката отговаря на всички критерий заложен в ППЗСП по повод декларираните нови обстоятелства. Съдът също следва да отбележи , че за решаване на спора АО следва да изследва всички обстоятелства свързани със осигурителният статус на жалбоподателката. Вписването на едно лице в Търговския регистър като управител на търговско дружество или като съдружник, само по себе си не е основание за възникване на осигуряването по чл.4, ал.1, т.7, респ. по чл.4, ал.3, т.2 от КСО. Осигуряването /задължението за осигуряване/ възниква от момента, в който лицето започне да осъществява трудова дейност като управител/ съдружник и продължава до прекратяването на тази дейност.

Действително константна е съдебната практика, че за целите на социалното осигуряване, в понятието "трудова дейност" се включват не само случаите на престаиране на работна сила по трудово правоотношение, а и редица други случаи, при които лицето осъществява дейност, приравнена на трудова за целите на общественото осигуряване, каквито са и случаите по [чл. 4, ал. 1, т. 7 от КСО](#), в частност - дейността на управителите на търговски дружества. Безспорно е и че следва да се прави разграничение между личната трудова дейност на управителя и стопанската /търговска/ дейност на дружеството, като непротиворечиво се приема, че за целите на общественото осигуряване трудова дейност на управителя на ТД е всяко действие /дейности/, включени в обхвата на функциите на управител на ТД, имащи отношение към функционирането на дружеството след вписването му в съдебния регистър. Но както беше посочено, дали предвиденото в закона задължително осигуряване на управителите на ТД е в хипотезата на самоосигуряване по чл.5, ал.2 от КСО или на осигуряване чрез ТД – осигурител по см. на чл.5, ал.1 от КСО, зависи от вътрешните отношения между дружеството и неговия управител. В тази връзка следва да се отбележи, че преценката дали заявителят е правоимащо лице за получаване на целева помощ в хипотезата на чл.16б, ал.1, т.3 от ППЗСП, следва да се основава на данните от НАП относно начина на осигуряването и основанийето за осигуряване на лицето. Доколкото нарушението на чл.6 ал.1 и ал.5 от АПК и на чл.35 и чл.36 от АПК е повлияло върху съдържанието на оспорения пред съда акт, тъй като при недопускането му би могло да се установи друга фактическа обстановка и съответно обосновани правни изводи и резултат различни от възприетите от органа, то съдът приема, че допуснатото нарушение е от категорията на съществените и е довело до неизяснена фактическа обстановка. Последното води и до неправилно приложение на материалния закон и обосновава отмяна на оспорения акт.

Въз основа на гореизложеното съдът намира, че жалбата е основателна и оспорената заповед следва да бъде отменена, като незаконосъобразна.

С оглед обстоятелството, че естеството на казуса не позволява решаването му по същество от съда, преписката следва да бъде изпратена на административния орган за ново произнасяне, съобразено задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с настоящото решение.

Видим от изложеното и на основание чл.172, ал.2 и чл. 173, ал.2 от АПК, Административен съд София-град,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Е. А. Д. ЕГН [ЕГН] [населено място], ж.к. „М. 4“,

[жилищен адрес] Заповед №ЗСП/Д-С- М/528 от 29.11.2021г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“-М.,потвърдена с Решение №22-РД06-0439/30.12.2021г.,на Директор РДСП С.-град,като незаконосъобразна.

ВРЪЩА преписката на Дирекция „Социално подпомагане" - М. за ново произнасяне по подаденото от Е. А. Д. [ЕГН] [населено място] заявление-декларация от 08.11.2021 год., съобразно с дадени в настоящото решение задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, като му определя 14-дневен срок за произнасяне.

Решението не подлежи на обжалване и е окончателно съгласно чл.13, ал.6 от Закона за социалното подпомагане.

съдия: